

om, hvor godt det lader sig gjøre; da vil man ogsaa mere og mere komme til at finde, at Beskatningen maa ud, hvor den virkelig kan bæres uden Forurettelse, og saaledes komme til, at den mindre Formuende, som sidder med større Hartkorn, at han med en saadan Byrde kan lattes i Forhold til hans Nabo med langt større Formue og med langt større Indkomster, det er ikke mere end retfærdigt og billigt. Utsaa Forslaget med Hensyn til, at de paa Landet skal begynde med en saadan Erfaring og føre det videre i saa Henseende, kan man ikke finde andet end at være anbefalelsesværdigt.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David) har allerede gjort opmærksom paa, at det ikke vil være rigtigt at fremkomme med et saa gjennemgribende Forslag som dette ved Sagens 3die Behandling, og jeg skal endnu dertil føie, at dette er saa meget mindre rigtigt, som det griber meget væsentligt ind i det hele Grundprincip, hvorpaa det ved anden Behandling vedtagne Udkast er bygget; idet det nemlig var den Hovedbetragtning, hvorfra Udvalget gik ud, og hvortil Thinget ogsaa ved sine Afstemninger synes at have sluttet sig, at man skulde ved denne Omregulering af Skatten blive saa meget som nulligt staaende netop ved de tidligere Forhold og lade de samme Beskatningsgjenstande, som hidtil have baaret de Afgifter, om hvis Omregulering her er Tale, fremdeles vedblive at bære dem, og fra dette Standpunkt er det netop, at Udvalgets Forslag, som i det Hele er antaget af Thinget, er gaaet ud. Naar man nu vilde antage dette først ved tredje Behandling fremsatte Forslag, saa kuldkastede man aldeles det hele Princip, og Forslaget er saaledes med Hensyn til Lovens hele Aand saa gjennemgribende, at det allerede af de formelle Betragtninger, som den nævnte ærede Rigsdagsmand fremhævede, vistnok vilde være urigtigt at gaae ind derpaa. Der er til Fordeel for dette Forslag fremhævet, at det skulde danne Overgangen til en Indkomstskat, og dette kunde maaskee ogsaa paa en vis Maade siges, forsaavidt som man vilde betragte en Skat, lignet efter Formue og Leilighed, som en Indkomstskat; men, hvor meget end Stemningen kan være for en saadan, og

hvor sandsynligt det endogmaa kan være, at vi snart maae komme til at gaae over til den, saa synes det dog indrømmet af Alle, som have yttret sig om denne Sag, at det ikke gaaer an uden videre at tage en Bestemmelse som den, der her er foreslaaet, om en Indkomstskat, uden tillige dermed at sætte en heel Deel øvrige Bestemmelser i Forbindelse, som nærmere skulle regulere, paa hvilken Maade denne Indkomstskat skal fordeles paa enhver enkelt Over, og hvorledes den skal opkræves, hvilket er en absolut nødvendig Betingelse for, at Fordelingen skal blive nogenlunde retfærdig; men i den Retning indeholder Forslaget aldeles Intet. En Ligning efter Formue og Leilighed paa Landet er vel, som ogsaa fremhævet, efter vor tidligere Lovgivning ikke noget aldeles Nyt; men det har netop vist sig, at de Regler, som hidtil bestode for Fordelingen af en saadan Afgift, vare saa lidet hensigtsmæssige, at man har fundet det rigtigt paa mange Steder ikke at bringe disse Regler til Anvendelse, og skjøndt Fattigskatten efter Anordningerne for en Deel skulde lignedes efter Formue og Leilighed, har man dog paa Landet i de enkelte Communer for Størstedelen netop lagt den over paa Hartkornet (Rei.). Det benægtes rigtignok af en æret Rigsdagsmand, at dette skulde være Tilfældet; men jeg troer dog, at det vil bekræftes af de Herrer, som ere meget mere bekendte med Forholdene paa Landet end jeg, at det ialtfald paa mange Steder er Tilfældet, at man virkelig har lagt den hele Fattigskat over paa Hartkornet, istedetfor at lignede den efter Formue og Leilighed. Dette synes mig at være et Beviis paa, at de hidtilværende Normer for Ligningen af en saadan Skat ikke have været tilfredsstillende, og at det derfor ikke er rigtigt at gaae et saa stort Skridt videre i den her antydede Retning, uden at man samtidigt dermed vedtager nye Regler, — men i den Retning er der ikke fremsat noget som helst Forslag. Det er af disse Grunde, at det i og for sig ikke forekommer hensigtsmæssigt at gaae ind paa Forslaget; men der er en yderligere Grund, hvorfor det bliver endnu saameget vanskeligere at gjøre dette, skjøndt man ellers maaskee kunde føle sig tilbøielig dertil,